

Земеделци, съюзявайте се!
В сдружаването и съюзяването е наше-
то спасение и сила.

Абонамент
за година 25 лева.

Един брой 50 ст.

Скржни известия	20 лева
Годежни	25 лева
Венчални обявления	30 лева

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. — Излиза всека седмица.
Орган на сдружениите земеделци в Плевенския окръг.

ТАКСИ ЗА ОВЯВЛЕНИЯ:

На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци,
индустриалци и други по 1 лев на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, финансови и други
учреждения, на постоянната комисия, общите
и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

П. Цветков.

За едно важно качество на партиите (Попътни размисления).

Всека една партия, подобно на всички други неща, се характеризира с много белези — не само с един — които, мимоходом нека отбележа, имат органическа връска по между си, т. е. следват един от друг, а не също само механически прилепени един до друг.

Такъй, тя, дадената партия, се характеризира на първо място с социалния състав, с общественото състояние на хората, както обикновено се казва. Хората ѝ могат да бъдат богаташи, индустриси, търговци, селски чорбаджии или добредяволити адвокати. Покрай тех, като калабалък, като антураж, както се казва, може да има разни службогонски елементи, много непроизводителен свет. Социалния състав може да бъде още — трудов народ, покрай който може да има още хора на интелектуалния труд, интелигенция, както обикновено се нарича. Може същият да е представяван от бедняци или пролерарии, което не е всеедно и също. Бедняци е имало почти от край време, а пролетари — само от втората половина на XIX в. Въобще дадена партия, която и да била тя, може да се характеризира, едвали не на първо място, от своя социален състав, и от тази гледна точка лесно можем да направим характеристиката, било на земеделския съюз, било на коя и да било друга партия. Такъй получаваме и партиите — буржуазна и трудова.

Друг белег, с който могат да се характеризират същите е, от една страна, техните искаания, лозунгите с който те излизат на политическата аrena, реформите, които те гледат да приложат в живота. Правилото гласи, че всяка партия, всяка класа си има присъщите само на нея идеали. Ог друга страна, има се пред вид и назрелостта на реформите, които се предлагат за изпълнение в момента. Такъй, едни искат мир, спокойствие и най-много економическо повдигане; други — трудова повинност, прогресивно-подходен налог, премахването на посредниците в производството, изземвания, уничтожение на постоянната войска; а трети, крайните както ги наричат, искат, и то още сега, което е много важно, една економическа организация, главния белег на която е, измежду многото други белези, липсата на индивидуално стопанство, на лично купуване, продаване, като се запази при това съвременната висока економическа диференциация, ще рече, съвременната висша материална култура (там дето я има). Същите искат и един държав.-политически строй, при който нема да има, както сега всеобщо избирателно право, парламент, демокрация, а ще

има — съвети, диктатура на пролетариата, управление само на една част от обществото. — И от тази гледна точка може да се добие физономията на всички наши партии. Можем да ги разделим на назрели, които съизразатели на готови за приложение реформи, и на бъдещи, които искат реформи, които поддържащите станат назрели, ще станат предмет на реализиране.

Трети белег, не малко важен, е бъдещето на партията, да ли тя е в периода на своето заливане, след като дълго е живела, или е в периода на своеот възхождане, или е в времето на своята възмажалост. Ясно е: характеристиката се прави от гледна точка, ако можем тай да се изразим, на политическа възраст и на предстоящите бъдещи. Учен се казва, от гледна точка на развитие, на диалектика. И тази гледна точка е една от най-важните и най-интересните и, приложена на наша почва, дава стари, отживели партии и партии на бъдещето, партии, които въпреки временните си неуспехи и крахове, все пак продължават да живеят и да указват нуждното влияние.

Партиите също могат да се характеризират и с един четвърти белег, с техната тактика, което е погрешно да се мисли, че е един формален принцип, че е въпрос само за начина. На всяка една партия предстои да разреши въпроса, дали ще се спира само на временното, да скочи от задача на задача, от случай на случай, или ще преследва нещо по-постоянно и по време, и по ценност и по историческо съдържание, или на нещо, което се преследва с столетия, с векове дори. От тази гледна точка получаваме партии реалистични, както сами себе си наричат, което не се покрива до там с деловия, и партии — идеалистични, които много пъти стоят и далеч от практиката, от действителната история, от живота. И от тази гледна точка можем да получаваме разни видове партии, партии на момента, опортюнистични партии, партии на идеите, партии, които наблюдават живота от прозореца.

Впрочем, ако е въпрос да продължаваме да изброяваме белезите за характеристиката, ние можем да караме още, можем да се спрем на белега — важността на партията по отношение на целото. От тази гледна точка получаваме между другото тай наречената средна класа, каквато понекога сметат селените и занаятчиите. Буржуазията и пролетариата сметат за главни класи, за главни партии. Можем да ги характеризираме и от гледна точка на место нахож-

дение. В такъв случай получаваме градски и селски партии, се върви само при променени две за града, пролетариат и хора, а не при променени за буржуазия и една за селото, кони, лозунги, социален състав земеделски съюз. Можем да ги характеризираме и по връзките им с живота, или с това, дали върват от интелигенцията към масата или обратно — от масата, от народ към литературни кружоци; или можем да ги характеризираме с некой друг белег, напр. с тай наречено «рояване» на партиите у нас, на фракции и на подфракции; или с оглед на това, какво отношение имат към нацията, към по-близките интереси или към тези на целото човечество; или с оглед на техния положителен период и друг отрицателен, когато, каквото са могли да дадат на историята, дали са го; или като се има пред вид техните обещания в опозиция и неизпълняване на власт; или най-после като се вземе под внимание техната история: да имат един идеалистичен, младенчески период и един, когато «мухите, вътрешни и външни, започват да катат по месото» и последното след време е вече „наплюго“ и втейнало. Впрочем, изследване не правим; нъбелеваме само най-важните страни на всяка партия. Инак трябва да призоваваме и за политически активитет, и за котерийност, и за шефове и прелеваша се маса, и за обективно народно течение с втората му част, хората, които го канализират.

И тай, всички горни белези, събрани в едно, дават физиономията на дадена партия. Според мене, те не стоят един към други изолирани: те образуват едно органическо цяло, един комплекс, и, както при хората, ге образуват индивидуалитета на партията, дават общата физиономия на целото.

Обаче, измежду всичките тези партийни свойства, измежду целата тази съвкупност на белези личи един, който ние ще си позволим да кажем — нарочно замълчахме, нарочно изпуснахме, защото между другото го сметаме за най-важен, дори решителен за живота, за бъдещето на една партия. Да се обясним по него.

Има една теория, която гласи, че хората ще се поправят, ще се изменят само като изменят обстоятелствата, условията, средата, обществените отношения, всред които живеят. Противната теория твърди тъжно обратното, че променените условия предполагат предварително промени хора, следователно, по-напред стоят хората, па тогава условията. Коя от тези две теории е права, не му е местото тук да разглеждаме. Само едно можем да кажем, или само за едно ни идея на ума в този момент — за един дребен, но хубав обичай — именно, жените да плакнат съдовете си, преди да ги наляят с вода. Всеки е виждал това. Или иде на ума за вехтовете на мир на България. То ще бъде безпощадно към ония размирни елементи, които се мячат по един или друг начин да

компрометират този мир и тази политика. Защото то е дълбоко уверено, че само в мирния труд, строгия неутралитет, и честното изпълнение на поетите договорни задължения, е спасението на отечеството. Никой не требва да верва на слуховите, че правителството ще се отклони от следваната си до сега миролюбива политика.

Обаче, намират се неотговорни фактори, платени чужди и наши агенти, които сметайки за малки днешните нещастия на България, се отдават на интриги и непозволени агетации, използвайки военни действия в Анадола, целяйки да създадат у нас войствени настроения и да представят България пред външния свет за размирна страна и едва ли не готова за война.

С това те искат да предизвикат чуждо вмешателство за насилиствено сваляне на днешното правителство. А всичко това, което те вършат е едно престъпление страшно пред върховните интереси на българския народ. Подобни агитации могат в днешните времена да погубят страната.

Ето защо, съгласно окръжното на М-вото на Вътрешни Работи под № 6145 от 20 т. м. хра, които вършат, подобни агитации и интригантстват пред външния свет, ще се сметат за предатели и ще се преследват най-безпощадно, понеже с подобни агитации се всева смут в страната, възбудява се населението и се откъсва от мирните си занятия, и понеже пomenятите по-горе чужди и наши агенти с това целят да предизвикат безредици в страната и чуждо вмешателство; водим от върховните интереси на страната,

ЗАПОВЕД

издадена от Плевенски Окр. Управител на 30 юли т. г.

Известно е на населението в окръга, че когато днешното правителство пое властта, положението на България бе много тежко. Благодарение на вътрешната и външната политика, която старите партии с години наред водиха, нашето отечество днес представлява парче земя, незащитана от големите и малки народи — близки и далечни наши съседи. Тежкият мир, който наложиха на България в Париж, бе последица от нещастната и противонародна война, в която българският народ бе вкаран, въпреки неговите интереси и желание. Поради изтощените народните стопански сили, тежките данъци и обременителни финанси, спекулата на безсъвестни хора и царящата корупция между съхолните, отчайват съродните маси. При така създаденото положение, днешното правителство е изправено пред големата задача, да осигури вътрешното спокойствие на страната и да гарантира независимото съществуване на България. Силно и с подкрепата на българския работен земеделски народ, днешното земеделско правителство води една политика, целяща да останови мирни и добри отношения с нашите съседи и велики сили. Тази политика изисква мир в страната, за да може да се гарантира честното изпълнение на поетите тежки задължения към нашите съседи и велики сили. Тази политика изисква още България да пази строг неутралитет към всички възможни конфликти, които съществуват и които могат да настанат днес. Само та- ка изгубения престиж на нашето отечество може да бъде възстановен, и само по този начин ще можем да спечелим отново доверието на великите сили, които изгубихме още с намесата ни в големата световна война. Друго спасение за нашето отечество нема. Иначе ще загнем като народ и държава.

Днешното земеделско правителство от как е поело властта, даде многобройни доказателства за твърдата си воля да служи на мира. И за въбъдение в този път то ще продължава своите усилия. Сегашното правителство не ще се спре пред нищо за да запази вътрешния и външен мир на България. То ще бъде безпощадно към ония размирни елементи, които се мячат по един или друг начин да

ЗАПОВЕД ВАМ:

1. Всички лица, били те национални или чужди агенти, които интригантстват пред чуждия свет и разпространяват неверни слухове в страната от подобен характер, да се следят най-зорко.

2. Такива лица, които и да са те, и каквото и обществено положение да имат, когато разпространяват чрез пропаганда или други начини слухове, целящи да изопачат истинските намерения на правителството за запазване на мира, веднага да се залавят, да им се съдят и да се предават на съдебните власти за наказание.

3. Към всички подобни интригант агитатори, властите да постъпват най-безпощадно, като за вски отведен случай донасят направо в М-вото на Вътрешни Работи, като склоняват и какви мерки съзателски да вземат.

4. Изпълнението на настоящата заповед възлага на всички административно-полицейски и жандармейски органи в окръга

Д-Р Димо Лесичков — Плевен

Приема болни по вътрешни и венерични болести.

Улица 127 а, № 4. До Модерният театър

Църквата и народъ

Нема църква без народ, нито народ без вера и духовен живот.

О. П.

Решенията на църковния народен събор, който заседава от неколко време в София, свикан по инициативата на днешното народно правителство, — са от капитално значение не само за нашето загиващо духовно дело, но и за бъдещето на целия български народ. Требва да признаям, че след освобождението по едни или други причини нашата църква изгуби не само своето прежно значение като фактор в живота, но от ден на ден тя губи всеко влияние върху народните маси и престава да бъде морална сила. Днес нашата църква е далеч от живота, тя е престанала да бъде социален институт; нейните представители не надникват в душата на народа, в неговите нужди, не работят против безаконията, неправдите и корупцията, не смекчават нещастията на своите веруващи, не се придвижват в никакви задължения, които църквата им налага, а бездействуват, кощунствуват и тъпчат не само християнския, но и човешкия морал. Требва да признаем най-сетне, че от освобождението до днес нашата църква е станала почти мъртва организация, тя е преобръщана на една чиста буроверкация, без никакъв живот, без никаква инициатива, натоварена, га че ли, да дава само тържественост, блесък и салтанат на официалните актове и да извършва безразборно формалности и треби, които никой не разумява и никой не обяснява. Свещениците обременени от бракоразводни дела, обреди, символи, високо викане, от безконечно повтаряне на „Господи помилуй!“, сами изключени от духовен и религиозен живот, стържат безбожно своите веруващи и се губят като фактори в живота. От тук печалните последици в народните маси разединение, засилване на социализма, отслабване на верата, недоверие към църквата, падения, пиянство, угодничество, разврат и пр. По този начин християнските добродетели се разнебиват, чесността се усмира, моралните и християнски чувства се претъпват, покварата се залива, църквата се разкапа, престъпността расте, нравственият живот се разлага, а през същото време се нараждат кръжици, секти, безверни теории, анархизъм и пр. По този начин общата поквара създадена от войната и подпомогната от безсилето на църквата от ден на ден се разширява в застрашителни размери и, обзела почти напълно градовете, постепенно се простира и прониква в селата. Мен ме радва факта, че недължите на нашата църква не само се изтъкнаха и подчертаха, но и се признаха от по големата част авторитетни лица по въпроса в църковно народния събор. И право забележа един от делегатите на събора, че ако черковните водачи не се вслушат в общия по-вик за бнова, в нуждите на народа, и не му дадат своята подкрепа, червеното знаме ще ги изриши от катедрите, а помете от олтарите. Отдалечаването на вишето духовенство от народа и неговите нужди, липсата на единение, постоянно общение на нашия клир с силните народни маси, пълното игнориране и отстранение на миряните от управата на църквата и духовното дело — усилива религиозното безразличие, прави живота по мрачен и тежък за веруващите, нравствената дисциплина в селската маса, охладява интелигенцията от църквата, засилва материалната ми-

зация, а живота си тече, налагащо своято, църквата замръзва и заедно с това става неразбираема, ненуждна и излишна за всички. Българската църква е била мощна сила, твърда крепост в нашето минало, и днес чрез истинска обнова и прераждане трябва да продължи да бъде такава. Перспективите и надеждите за това не са напълно изгубени. Народа е жаден за духовен живот, той държи подкрепа. Църквата трябва да бъде не институт на охраняване и партизански разпри, а източник на чиста духовна култура. Богослужението трябва да се одухотвори, да стане разбираемо за масите, излишните треби и формалности да се изхвърлят, символа на верата и религиозните чувства да се съгласят с фактите и науката, да се премахне кощунството при извършване на служби за бедни и богати, да се подобри свещеническият кадър, да се подсигури последният материално, веруващите да взимат активно участие в църковната управа, да се засили благотворителността, да се евангелизира християнското учение, да се отстраният от църквата бракоразводните дела, жената да заеме своето почтено място в духовния живот, да се даде тласък към добрыта дела, да се поведе борба против корупцията, разврата и пр. Нека не се забравя, че българският народ, и заедно с него и интелигенцията, сама по себе си не лоша — е отпаднал духом, загива морално, и заедно с него загива и семейството. Църквата трябва да се срди, да се свърже с народа, и за да бъде народна, необходимо е тя да бъде демократична и силна не само с своите обреди и догми, но и чрез своя пример, мощно слово и жива мисъл. Ядрото на българския народ е запазено, следователно всичко не е още загубено. Ако градовете със своето отпаднало в морално отношение население чуждаат от религията, то селата със своето запазено и непокварено население остава и ще бъде мощна подкрепа и опора на църквата и религията. Този народ имено ще даде своеото, остана църквата да изпълни своята дълг. Църковно-народния събор свикан от днешното правителство иде тъкмо на време, когато може да се направи нещо. И ний смеем да се надеваме, че ако първия църковен народен събор станал преди 50 години след дълги борби срещу гръцката патриаршия ни даде църковна конституция (Екзархски устав) то днешния църковен събор в тия времена на разплох и обща поквара, ще ни даде една истинска и решителна обнова в църквата и духовното дело. Само по този начин, тя ще може да стане според израза на г. Стамболовски един „лечебен институт“ едно истинско „чистилище“ за нашия народ, способна ще бори против пиянството, разврата, порнографията, проституцията, развалата, разгуляния живот, разкоша, паразитизма.

Македонски.

ОКРЪЖНО

№ 137,711

(продължение от брой 39)

Като припомням това постановление и неговата санкция, аз искам още един път да обръжа вниманието на учителството от една страна върху големията опасност от подкопаване единството на народното съзнание и насаждания в него на идеи, свашания и разбираания, неподходящи за народния бит, и от друга — да изтъкна нуждата, належащата нужда от творческа работа сред народа. Има ли нужда да се изтъква, че пак

учителът трябва да заговори за здрава просветна и сплотена народна душа, за минали добри дни и надеждни бъдни?

Тъкмо в този момент ободрителната проповед, добросъвестността, усърдната и ревностна училищна, стопанска и обществено-просветителна дейност на учителя е по-вече от належаща. Той ще улесни твърде много задачата на Министерството — да направи решителна крачка за поставяне на подобаваща висота служебното и материално положение на учителя. Нека се знае това аз заявявам ясно и категорично, — че и правителство и народно представителство, досежно учебното дело, имат едничката и върховна грижа — УЧИТЕЛЪТ ДА СТАНЕ НАРОДЕН ИСТИНСКИ УЧИТЕЛ, В ЗАМЕНА НА КОЕТО ДА МУ СЕ ДАДЕ ВСИЧКО, КАКВОТО НА РОДА МОЖЕ ДА ДАДЕ.

Както в малко далечното минало учителът бе едничкият фар, непрестанен народен труженник в училището и вън от него, наставник на възрастни и маловъзрастни, през учебно и ваканционно време, така и днес моментът е тъкъв, че пак той трябва да се себеотрече, да се сплоти с народа, ако забелезва некъде разединение. Предстои следователно да се търсят средства и начини за издигане учителюния авторитет. Най-важното и първо средство в това отношение е — учителът да стане наричан за учителът.

Като се има всичко това предвид и зада разсея и последното колебание съмнение и подозрение у некой, че министерството действува под влияние и по лицеприятие, както и да предупреди за последен път ония, които не желаят да различат службата на държавата, респ. народу от службеното на партията.

ЗАПОВЕДАМ:

1. Да се следи за най-точното изпълнение на чл. чл. 80 и 82 от Закона за Народното просвещение, като на всеки провинен учител се иска примерното наказание.

2. По силата на I то постановление на Министерския Съвет, взето в заседанието му на 23 юни 1920 год., протокол № 101, добило закона санкция, забранявам на учителите да увличат младежта в организаций, немащи нищо общо с учебните занятия, както и да проповедват явно и на публични места противодържавни идеи.

3. И през ваканционното време учителите са длъжни да пазят учителския си авторитет и да не вършат действия, които могат да се квалифицират като противодържавни.

4. Учители, които увличат младежта в противодържавни организации или проповедват явно и на публични места противодържавни идеи, освен че ще се уволняват веднага, ще бъдат подвеждали и под отговорност за злоупотреба с служебното си положение.

5. Вменивам в дълг на директорите на висшите педагогически курсове, на пълните и непълни средни учебни заведения, на Софийския градски Инспектор и окръжните учи. инспектори да ми донесат веднага за всеки учител, провинил се в тази по-сока.

Министер:
(под) Ст. ОМАРЧЕВСКИ.

ПОЗИВ № 3

към пчеларите.

Пчелари!

Най опасната заразителна болест по пчелите е Гнилеца. Причините на тая болест са 5 вида бактерии, микроби, които нападат (Червеичетата). Некои от тези микроби нападат само незапечатаното пило, други за-

печатаното, а трети както за печатаното така и незапечатаното пило.

Заразените от гнилец червеичета от начало имат сивожелт, по късно теменужен и най-после кафяв цвет. Червеичетата стават лепливи, разтегнати и имат отвратителна миризма на пот, прокиснал чириш, измокрен стар кожух и на кисело. Миризмата се усеща щом се отвори кошера. На измрелото запечатано пило има по капачетата на килийките по една малка дупчица направена от пчелите. Капачетата на запечатаното пило са вдълбнати.

Червеичетата се заразяват чрез храната, която им се дава от пчелите. Пчелите работници пренасят заразата в кошерите от цветовете на които са капали пчели от болен кошер. Заразата се пренася още когато влезе в здрав кошер пчела от болен кошер. Пчеларите пренасят заразата несъзнателно от кошер в кошер, когато работят с заразени кошери без да познават болестта за предпазване пчелите от заразата трябва да се обръне внимание на следното:

1) Пчелните семейства да са си си, да имат достатъчно храна, да са на чисто място: кошерите да са на по големо разстояние един от друг. Да се пази най голема чистота в кошера.

2) Не трябва да се вземат от слаби и съмнителни пчелни семейства пити, рамки и пило и др. и се поставят в здрави кошери.

3) Да не се допуска кражба в пчелите. При появяването на такива да се вземат мерки за бързото и прекратяване като се провери пилото да не е заразено от гнилеца.

4) При всеки поглед на кошера внимателно да се преглежда пилото и за всека неестествена промена да се дирят причините. Ако се укаже, че тя произхожда от заболяване от Гнилец, веднага да се пристъпи към дезинфекциране на всички кошери от пчелина.

5) Подхранването на пчелите рано на пролет трябва да става с гъста доброкачествена храна; остатъците от кошери, мед и др. да не се дават за храна на пчелите. Добре е при подхранването на пчелите, било на пролет или за призимуване да се прибави в храната мравчена киселина (10%).

6) Пчелните семейства трябва да бъдат силни. При рояването, било то естествено или искусство, трябва да се гледа да не се отслабват кошера, защото силните работоспособни пчелни семейства поддържат чистотата и не допускат чужди пчели да го нападат.

Заразените кошери да се отстраняват, зада се предвари пренасянето на заразата в други кошери.

7) Пчеларя често трябва да дезинфекцира кошерите пчеларските си уреди и пчелните продукти. Дървените части на кошера да се измиват с вода добре като вощуната и всички нечистотии по тех изтържат, после се измиват с сода (На 10 литра вода 500 гр. сода). След изсушаването им, нагласяват се в кошера, като се затулят всички дупки и се накърдява с формалин, като се затуля и прелката.

За дезинфекция още се употребяват следните средства:

1) Мравчена киселина.
2) Формалин сублимат и др.

Понеже лекуването на гнилеца е много трудно, то най-добре е когато пчеларя забележи ненормалност в кошерите или подозира, че пчелите са заболели от Гнилец, да се отнесе до респективния агроном за съвет.

Пчелар, който иска да има добри, силни и здрави пчелни

семейства, от които да има доход, трябва непременно да изпълнява гореизложените правила.

Най добре е всички заразени пчелни семейства да се убиват, а кошера и всички негови приналежности да се дезинфекцират по описания по горе начин.

Прочие пчелари, следете за появяването на болестта Гнилец и съобщавайте на време, ако желаете доброто на родното ни пчеларство, за да се вземат мерки за навременото ограничение на злато.

ОТ КАТЕДРАТА.

ХРОНИКА

Из консорциума. Министерският съвет, с постановление от 14 того, е одобрил решение на Управителния съвет на Консорциума, взето във основа чл. 10 от закона за търговията с зърнени храни, да заплати на всички земеделски кооперации и земеделски синдикати по 5 ст. комисиона за всеки килограм пшеница доставена от тех в агенциите на Консорциума от 1 декември минулата година до сега.

Плевенски Окр. управител, г. Дафинов, който ба в гр. Луковит на конференцията с кметовете от същата окolia, се

от компетентно място ни съобщават, че за идната учебна 1921—1922 година нема да се приемат ученици за висшия Лозарски Град. Курс. — Плевен.

Земеделската катедра — Плевен — съобщава, че всички земеделци трябва на време да се снабдят с син камък, който да им послужи за инкростиране (мокрене). На смето, което ще употребяват за посев през есента на тази година.

В един от последните броеве ще дадем наставление за употреблението на синия камък.

От направената ревизия в около 30 села на Плевенската окolia, констатирана е болестта по пчелите „Гнилец“, в следните села: Върбица, Гравица, Радищево, Тученица, Одърне, Левски и Плевен. Болните пчели са повече от колкото здравите и от недобрата реколта, състоянието на пчелите е много застрашено.</